

gøres efter følgende skitse, der her forelægges mere detailleret end i den mundtlige, mere principielle fremstilling.

I Hjørring — så nær ved centralsygehuset som muligt — oprettes et psykiatrisk hospital (dette ord bør muligvis foretrækkes for det hidtil anvendte sindssyge-hospital) med ca. 350 senge.

I Aalborg oprettes — som en organisk del af det bestående sygehus — en psykiatrisk klinik (modtageafdeling) med ca. 100 senge.

I Brønderslev oprettes en plejeafdeling og familieplejecentral med ca. 150 senge.

Det psykiatriske hospital må være en ret stor enhed for at kunne opdeles i et tilstrækkeligt antal afdelinger, idet det skal rumme særskilte afsnit for mænd og for kvinder, afsnit, der igen må inddrages i forskellige afdelinger for en række forskellige kategorier sindslidende patienter, hvorved den nødvendige milieuterapi muliggøres. Det bliver hospitalets opgave at modtage, undersøge og behandle alle friske tilfælde fra det hospitalet tillagte landområde (vel nordligste del af Vendsyssel) samt at huse og behandle patienter med kroniske sindslidelser, der medfører urotilstande. Egentlige plejepatienter, der ikke kræver aktiv psykiatrisk behandling, overflyttes til plejehjemmet i Brønderslev, der derfor også bør være underlagt overlægen for det psykiatriske hospital i Hjørring. En vis ambulatorisk virksomhed i Hjørring og nordligste del af Vendsyssel bør ligeledes henlægges til hospitalet.

Den psykiatriske klinik (modtageafdelingen) må indgå som et led i det bedst udbyggede sygehus i Aalborg og må med sine ca. 100 senge påtage sig undersøgelse og behandling af alle friske tilfælde af sindslidelser i Aalborg og sydligste del af Vendsyssel. I sådanne tilfælde, hvor patienter ikke helbredes indenfor et kortere tidsrum — måske nogle måneder —, må de overflyttes til det psykiatriske hospital i Hjørring, der med sine bedre muligheder for beskæftigelsesterapi og milieuterapi må overtage behandlingen af de mere langstrakt forløbende tilfælde af sygdommen. I enkelte tilfælde vil også overførsel til plejeafdelingen i Brønderslev kunne være hensigtsmæssig eller muligvis anbringelse i familiepleje; medens plejeafdelingen som nævnt naturligst henhører under overlægen i Hjørring's ledelse, vil det være rimeligst, at overlægen i Aalborg får ledelsen af den Aalborg nærmest liggende familiepleje. Den psykiatriske klinik har som anført langt færre senge end det psykiatriske hospital, men vil til gengæld som beliggende i en større by få betydelig større fluktuation og især en betydelig ambulatorisk virksomhed.

Plejeafdelingen, der tillige tjener som familieplejecentral, skal som anført dække det samlede Vendsyssels behov for pladser til plejepatienter og vil passende beregnes til at rumme omkring 150 patienter, der væsentligst vil blive overført fra det psykiatriske hospital i Hjørring, medens en mindre del formentlig vil komme fra den psykiatriske klinik i Aalborg. Det daglige tilsyn vil formentlig kunne klares af en praktiserende læge som huslæge under regelmæssigt tilsyn og overledelse af lægerne fra det psykiatriske hospital i Hjørring.

Når jeg i denne skitse har henlagt hospitalet til Hjørring og klinikken til Aalborg og ikke omvendt, hvilket rent principielt godt kunne tænkes, skyldes det rent praktiske hensyn til byernes størrelse og aktuelle sygehusvæsen.

Det skal tilføjes, at samme tredelte, men samarbejdende system med mindre psykiatriske klinikker, større psykiatriske hospitaler (300—400 pladser) og plejeafdelinger efterhånden bør følges over det øvrige land. De psykiatriske klinikker bør oprettes efter behov på visse centralsygehuse, og de psykiatriske hospitaler i nær tilknytning til andre centralsygehuse, alt efter de geografiske forhold og befolkningstætheden.

Man har bebredet lægerne, at de ikke tidligere kraftigt nok har fremhævet disse synspunkter — andre har til gengæld sagt, at alle vore argumenter allerede har været fremme —, og begge dele kan jo ikke være lige rigtige. Det skal imidlertid indrømmes, at lægerne, der underskrev kommissionsbetænkningen i 1944, i for høj grad har fortrøstet sig til denne betænkningens endelige konklusion, efter hvilken hospitalet skulle placeres i Aalborg, og åbenbart har lagt mindre vægt på en klar udformning af præmisserne.

Når lægerne nu har taget sagen op, skyldes det, at vi har følt et tungt ansvar i denne sag. Der er 40 år siden, vi sidste gang her i landet byggede et sindssygehospital (Nykøbing Sjælland). Senere er psykiatrien blevet spist af med en aflagt jernbanestation (Vedsted) og et aflagt slot (Augustenborg), hvis isolerede beliggenhed på forhånd